

Wyrok z dnia 14 marca 2002 r.

III RN 28/01

Uchylenie przez sąd administracyjny decyzji organów obu instancji, wskutek uznania, że strona posiada uprawnienia na podstawie przepisu prawa materialnego, który jeszcze nie obowiązywał, stanowi rażące naruszenie prawa, uzasadniające uwzględnienie rewizji nadzwyczajnej.

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Beata Gudowska, Roman Kuczyński (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2002 r. sprawy ze skargi Anny Ś. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. w przedmiocie składki emerytalno – rentowej, na skutek rewizji nadzwyczajnej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Krakowie z dnia 28 czerwca 2000 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Nacelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2000 r. Naczelny Sąd Administracyjny-Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia 8 lipca 1998 r. oddalającą odwołanie Anny Ś. od decyzji Kierownika Filii Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w K. z dnia 14 kwietnia 1999 r., a także wymienioną decyzję, którą przyznano wnioskodawczyni zasiłek stały w kwocie 318 zł od dnia 2 marca 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. oraz świadczenie w formie składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za ten sam okres, nie obejmując jej składką na ubezpieczenie emerytalno - rentowe za miesiące styczeń i luty 1999 r. Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że obowiązek objęcia wnioskodawczyni składką na ubezpieczenie emerytalno - rentowe istniał także w styczniu i lutym 1999 r. ponieważ

zrezygnowała ona z pracy w związku z koniecznością sprawowania opieki nad ciężko chorym członkiem rodziny.

Powyższy wyrok zaskarżył rewizją nadzwyczajną Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, zarzucając rażące naruszenie prawa - art. 31 b ust. 3 i 8 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 ze zm.) oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.), wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Nacelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Krakowie do ponownego rozpatrzenia.

W uzasadnieniu rewizji nadzwyczajnej podniesiono, że w czasie wydania decyzji przez organ administracji, jak i w czasie orzekania przez NSA, obowiązujący przepis art. 31 b ust. 3 ustawy o pomocy społecznej nie przewidywał możliwości opłacania składki za osobę rezygnującą z pracy w związku z koniecznością sprawowania opieki nad ciężko chorym członkiem rodziny; możliwość taka powstała dopiero od dnia 1 stycznia 2001 r., w wyniku nowelizacji wymienionego przepisu przez ustawę z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Pomocy Społecznej (Dz.U. Nr 19, poz. 238).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona. Przepis art. 31 b ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (jednolity tekst: Dz.U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1999 r. nie zawierał regulacji dotyczącej osoby rezygnującej z pracy w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad ciężko chorym członkiem rodziny, za którą ośrodek pomocy społecznej mógłby opłacać składkę na ubezpieczenie rentowe i emerytalne.

Z dniem 1 stycznia 1999 r. na mocy art. 157 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) przepisowi art. 31 b ustawy o pomocy społecznej została nadana inna, rozszerzona treść (rozbudowana z 4 do 8 ustępów), wprowadzone zostało pojęcie osoby rezygnującej z pracy w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej opieki nad ciężko chorym członkiem rodziny oraz powstała możliwość opłacania przez ośrodek pomocy społecznej składki na ubezpieczenie emerytalne i

rentowe za taką osobę, przy czym przepis ustępu 8 tego artykułu postanowił, że wymienioną składkę opłaca się od dnia 1 stycznia 2000 r. Przepisem art. 1 pkt 8 lit. c ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej został zmieniony ustęp 8 art. 31 b ustawy o pomocy społecznej w ten sposób, że jako datę początkową opłacania składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za osobę rezygnującą z pracy w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej osobistej opieki nad ciężko chorym członkiem rodziny wskazano dzień 1 stycznia 2001 r. Jest zatem oczywiste, że w okresie objętym odwołaniem wnioskodawczyni od decyzji organu administracyjnego pierwszej instancji, a więc odnośnie do żądania objęcia składką na ubezpieczenie emerytalno - rentowe za miesiące styczeń i luty 1999 r., brak było podstaw prawnych do stwierdzenia po stronie Ośrodka Pomocy Społecznej w K. takiego obowiązku.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy podzielił zarzuty i wniosek rewizji nadzwyczajnej i w oparciu o art. 393¹³ KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 11 marca 1996 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.) orzekł jak w sentencji wyroku.

=====